

Afmagtssang

Kristian Enevoldsen, 2018

Cm G⁷ Cm Fm⁷ Bb⁷ Ebmaj⁷ G⁷

Min af-magt æ-der so-lens sid-ste strå-ler Min mod-løs-hed vil in-gen en-de ta' En

5 C⁷ C⁷/E Fm¹¹ Cm/G G⁷ Cm

hjem-løs sid-der på en bæk og skå-ler og rå-ber ad en kat for-di han ka' Min

9 Bb⁷ Bb⁷/D Eb^(sus4) Eb G⁷ C⁷(b9)

ver-den e-ro-de-rer i mit in-dre Og in-tet jeg kan gø-re kan for-

12 Fm¹¹ Cm/G G⁷ Cm

hin-dre at ver-den går sin e-gen skæ-ve gang

1. Min afmagt æder solens sidste stråler
Min modløshed vil ingen ende ta'
En hjemløs sidder på en bæk og skåler
Og råber ad en kat fordi han ka'
Min verden eroderes i mit indre
Og intet jeg kan gøre, kan forhindre
At verden går sin egen skæve gang

2. Mit TV kaster skygger i min stue
Et land bli'r dræbt på skærmens flimmerblå
Et folkeslag går op i røg og lue
Et andet folk dør, mens de kigger på
Jeg sidder blot og mærker mørket komme
Med hånden dybt begravet i min lomme
Imens jeg dør en smule dag for dag

3. En flygtning går til bunds i Middelhavet
En bombe sprænger vej igennem kød
En krigsforbryder bliver flot begavet
Trods alt, hvad han har gjort, er endt med død
Mit klima stikker af fra mine tanker
En grå mand vaskes hvid af verdens banker
Jeg kigger væk og ser den anden vej

4. Jeg stirrer bare ud i intetheden
Og fylder mig med TV-tidsfordriv
Det sidste af betydning svandt forleden
Bekvemmelighedsflugten er mit liv
Jeg sukker blot i takt med verdens synken
Og holdes kun i live af min klynken
Jeg kan jo intet gøre fra og til

5. Min modløshed ernæres af de løgne
Nødvendighed slår min natur ihjel
Jeg ser mit folk i spejlet, vi er nøgne
Og føler mig så fremmed for mig selv
Hvor end jeg kigger, ser jeg kejserkæder
Dets tryllestof forvandler livets glæder
Til spørgsmål om at købe eller ej

6. Den hjemløse, han rejser sig og vakler
Og lynet ned og tisser sig en sø
Han kigger sig omkring på verdens stakler
Og råber højt: "Mit håb vil aldrig dø!"
Han finder sig en plads i morgensolen
Befriet for sin skærm og lænestolen
Den hjemløse på bænken, det er mig

Simon Lægsgaard, 2018